

NEI DUONOS, NEI LAISVĖS

1939 metų vasaros pradžioje prasidėjo žodžių karas tarp Vokietijos ir Lenkijos. Vokiečių propagandos ministeris J. Goebels kalbėdavo: "Mes neturime pakankamai sviesto, bet turime patrankų". Lenkų radijo atsakydavo: "O mes turime ir sviesto, ir patrankų".

Prieš 20 metų Argentinos valdytojas teisindavo laisvių suvaržymą: "mažai verta laisvė be duonos". O radikalai reikalavo "ir laisvės ir duonos".

William Henry Nelson, ne-gras, prieš 24 metus gimęs Filadelfijoje, bėgdamas nuo išpro-paguotų "rasinių persekiojimų" ir ieškodamas "rojaus" - laisvės ir duonos, nuvyko į Kubą. Tai buvo prieš penkmetį.

Dabar grįžo atgal į JAV. Grįžo ne laivu, ne lėktuvu, kaip ret-kėtų tikėtis "grįžimo iš rojaus", o vargo valtele, kuri jo laimei nepasinerė jūros vandenyse. Ku-ba neatskirta Berlyno mūru nuo Vak. pasaulio, bet vandenyno

bangos ir pajūrio sargybiniai jau kelis šimtus bėgančiųjų nusiuntė į "geresnį pasaulį", iš kurio nebeįėjama.

Šis pabėgimas iš Kubos nebūtų pastebėtas tarp šimtų tūkstančių pabėgėlių. Tačiau Nelsono pareiškimai nuskambėjo skirtinga gaida dabartinių rasinių riaušių metu JAV-se.

—Aš geriau pasirinkčiau Š. Amerikos kalėjimą, negu aną laisvę Kuboje. Jeigu sakome, kad čia nėra lygybės tarp nagrų ir baltųjų, tai ten dar mažiau. Čia galima bent kalbėti ir reikalaui, o ten reikia tik klausytis.

Kuboje trūksta maisto produk-tų, ypač mėsos, ryžių, pieno.

Zmogus gimdamas jau atsineša laisvės ir pragyvenimo teisę. Dažnas masių vadovas siūlo būsimą ekonominį gerbūvį, dabar susiaurinant asmens laisvės. Prieš daugelį metų prancūzų sindika-tų veikėjas Leon Jouhaux perspėjo — "Tie, kurie duoną pasi-rinkdami aukoja laisvę, papras-tai praranda abi — ir duoną ir laisvę".

ARGENTINOJE

• Bs. As. mieste skaičiuoja ma 700.000 asmenų, kurie gyvena viešbučiuose dėl butų stokos.

• Iš Retiro gelž. stoties iki Santiago, Čilėje, kelionė užtruks tik 25 val. vietoj 35 val. anksčiau.

• Gerli miesto Rotary Klubo valdybai, iš apylinkėjančių saliu, geriausiai patiko Liet. Parapijos salė ir čia daro pirmadieniais susirinkimus — vakarienes. Liepos 1 d. pradėjo eiti pareigas naujoji valdyba, tokios sudėties: pirm. — Ad. Alvarez, vicepirm. ir vidaus reik. tvark. — L. Cariglino, sekr. — Cesar J. Ogando, II sekr. — N. Giannotta, izd. — R. Bello, II izd. — Jorge Peralta, profesiniams santykiams — Abel B. Gregori, vieš. reik. — C. Aiello, tarp. sant. — F. M. Armando, spec. reik. — Ed. Junior, M. de Amicis ir H. Rodriguez.

ITALIJA

MIRĖ GIOVANNI GUARESCHI

Žymus Italijos žurnalistas ir rašytojas, Don Camilo ir daugelio kitų knygų autorius, mirė liepos 22 d. Cervia vietovėje, netoli Bolonijos. Pagamintos penkios filmos, kur energingojo klebono vaidmenį visados vaidina prancūzų aktorius Fernandel, o nuoširdų jo priešą komunistą Pepone — italas Gino Cervi. Valė verstos į 22 kalbas.

• Trys arabai skridę Izraelio lėktuvu iš Romos į Tel Avivą, privertė šį lėktuvą nusileisti Argelijon. 21 Izraelio pilietis buvo internuoti kaip įkaitai, o kiti 23

keleiviai nugabenti Paryžium.

• Ankstybesniaisiais amžiais jūrose siautė piratai, kurie apiplėšdavo laivus, o dabar įeina madonoro piratai.

JUNGT. AMER. VALST.

• Marta Vasconcellos, brazilietė, Miami Beach konkurse buvo išrinkta Miss Universo 1968.

• Vyriausybė buvo pramačiusi naujiems biudžeto metams 2961 milj. dolerių užsienio kraštams remti. Parlamentas šią sumą sumažino iki 1944 milj., o galutiniam svarstyme dar 45 milj. "nukirpo".

• Vietname žuvo jau trečias generolas. Vietkongo prieslėktuvinės ugnies buvo numuštas lėktuvas, kurį valdė gen. Worley.

• Skelbiama, kad nužudytojo senatoriaus Roberto Kennedy šeima lankysis Argentinoje, praleisti keliolika dienų Tukumane ir Jujuy.

VOKIETIJA

• Vakarų Vokietija numatytus manevrus Čekoslovakijos pasieny, kurie bus daromi kartu su JAV ir Prancūzijos karo daliniais, mano atidėti rugsėjo mėnesiui, kada bus praėjęs įtempimo momentas, kad neduotų rusams preteksto vėl įvesti savo kariuomenę Čekoslovakijon.

SOVIETŲ SAJUNGA

• Iš Maskvos išvyko 11 žymiausių Politbiuro narių į Pragę deryboms su Čekoslovakijos kompartija.

• Rusai, ištraukę savo karines pajėgas iš Čekoslovakijos teritorijos, dabar žada daryti manevrus prie jos sienų, kurie gali užsitęsti iki rugpjūčio 10 d.

LIETUVIAI JAV-se.

KUN. V. RIMŠELIO JUBILĖJUS

Dabartinis marijonų provin-ciolas kun. V. Rimšelis atšventė sidabrinį kunigystės jubiliejų. Gimė 11. V. 1915 Vilniuje, Švenčionių apskr., kur pradėjo lankyti lietuvių Ryto gimnaziją. 1932 m. persikėlė Marijampolėn įstojo pas tėvus marijonus. Teologiją studijavo Kaune ir Vokietijoje, Tubingene. Teologijos dr. laipsnį gavo Angelicum, Romoje, 1946 m. Yra buvęs marijonų seminarijos rektorium ir kitas atsakingas pareigas ėjęs.

• Kun. Izidorius Grigaitis, prieš Euch. Kongresą, rugpjūčio 14 d. atvyks keletai dienų pas savo brolių į Argentina.

INTELEKTUALŲ ŠEIMA

Birželio 22 d. Klevelande, USA, susituokė Jūra Gailiušytė su Romu Viesulu. Jų povestuvinė kelionė po P. Ameriką tapo pusantros mėnesio meno studijomis, lankant muziejus, galerijas, meno parodas. Peru valstybei, kur kaip ir Meksikoje, taip gausu senovinių gyventojų kultūrinių palikimų, paskyrė 12 dienų. Buenos Aires mieste pabuve keletą dienų, užpos 17 išvyko Brazilijon ir namų link.

R. Viesulas yra labai plačios kultūros lietuvis. Baigęs klausyti teisių kursą, studijavo vaidybos meną, buvo aktoriumi, vėliau baigė meno akademią ir atsidėjo grafikai. Jo darbų turi įsigiję 35 meno muziejai ir galerijos. Dėsto grafiką ir yra skyriaus direktoriumi Temple universitete, Filadelfijoje, kuris su 37.000 studentų užima antrąją vietą JAV-se. Į šį universitetą persikelia ir jo žmona Jūra biochemijos dėstyti. Ji yra energinga veikėja Pas. L. B-nėje, ateitininkų "Giedros" korporacijoj ir skaučių sererijoj.

• Inž. Juozas Babarskas 12 liepos išvyko Š. Amerikon. Kol kas laikinai. Jeigu perspektyvos palankios, gal ir pasiliks.

LIETUVIŲ DIENA AVELLANEDOJE

Švenčiant šiuos jubiliejinius neprikalusomybės metus šalia įvairių minėjimų ir kitų viešų aktų, Avellanedos Lietuvių Kolonija organizuoja ir vieną maldos žygį, kuris įvyks šių metų rugpjūčio mėn. 10 dieną 19 val. vakare, Avellanedoje, "Marijos Krikščionių Pagalbos" bažnyčioje prie Belgrano ir Alsina g-vių. Pamaldose dalyvaus lietuvių jaunimas su tautiniais rūbais, kuris neš Argentinos ir Lietuvos vėliavas, laike pamaldų giedos "Šv. Cecilijos" choras. Mūsų tikslas - prašyti Marijos Krikščionių Pagalbos, kad padėtų ko greičiau išlaisvinti mūsų Tėvynę Lietuvą. Kviečiami atvykti lietuviai iš Avellanedos, Lanus, Villa Lugano, Buenos Aires miesto ir kitų apylinkių. Ta proga bus padėtas vainikas prie Avellanedos aikštėje esančio paminklo.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 937.549
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado Concesión N° 4015
	Tarifa Reducida Concesión N° 1384

PRIEŠ 20 METŲ

1948 m. Vakarų Europoje gyvenantieji lietuviai stambesnėmis grupėmis pradėjo traukti į kitus žemynus. Jų dalis atvyko Argentinon. Buvo nuoširdžiai priimti anksčiau čia įsikūrusių tautiečių.

NAUJOS TRIBŪNOS BEIEŠKANT

Naujieji ateiviai taip neseniai buvo išgyvenę grobuonio okupanto žiaurumus, kūno ir sielos prievartavimus, kad jų vieningas troškimas buvo kovoti visais galimais būdais prieš raudonąjį terorą, ieškoti tribunų, kuri drąsiai, be vingių remtų šią kovą.

Anų, 1948 metų, liepos-rugpjūčio mėnesiais, galutinai susidarė didesnė pasiryžėlių grupė, nutarusi eiti Argentinos ir pasaulio lietuviškon iševijon nauju spausdintu žodžiu. Jų priekyje atsis-tojo du jauni idealistai, prieš keletą mėnesių išlipę Argentinos žemėn — kun. Pr. Brazys ir kun. Pr. Garšva. Pirmasis, vėliau išaukštintas į vyskupo garbę, jau iškeliauo Amžinojon Tėvynėn, antrasis, savo vyresniųjų pašauktas į JAV-es, yra žymiausio laisvame pasauly lietuvių dienraščio redaktorium.

Taip gimė "Laikas".

Per tuos 20 metų daug redaktorių pasikeitė, daug artimų bendradarbių "Laikas" yra turėjęs. Jų tarpe pasauliečiai ir dvasiškiei, moterys ir vyrai, paprasti raštingi darbininkai ir specialistai su aukštuoju mokslu, išėina į gyvenimą jaunuoliai ir vėlyvo rudens sulaukę veikėjai. Jų garbingi vardai puslapius užimtų.

RYŠKIEJI VARDAI

Čia prisiminsim bent tuos, kurių pėdsakai ryškiau išpausti paliko. Agr. Antanas Šantaras šiam laikraščiui yra pašventęs nesuskaitomas valandas, jas atitraukdamas nuo savo tiesioginių pareigų. Šimtai jo ilgesnių straipsnių ir trumpesnių rašinėlių traukė skaitytojų dėmesį. Redakcinės komisijos priekyje yra stovėję kun. J. Margis, kun. A. Lubickas, A. Kleiva, mok. Jonas Vedegys, inž. Stasys Babronis ir kt. Daug idėjinių straipsnių yra tilpę prof. dr. Juozo Mačernio, Povilo ir Marijos Mačernių. Atskiriems laikraščio skyriams yra vadovavę kap. Viktoras Diminskis, Elzė Diminskienė, Ona Kairelienė, Antanina Mikelionienė. Nepamainomais bendradarbiais yra buvę Jonas Gliosas, Andrius Naujokas, Andrius Baltrušaitis, Kaz. Vaitkevičius. Jie iškeliaue į JAV-es, ten rado panašų darbą ir geresnes sąlygas.

Šiuo metu "Laikui" vadovauja tėv. Augustinas Steigvila M.I.C., padedamas Juozo Mikalčiaus, o administraciją, jau antras dešimtmetis, tvarko Pijus Gudelevičius.

MŪSŲ GAIRĖS

Dvidešimts vagų išvaryta. Visos jos vienodai tiesios, nes nors keičiasi arklų vairotuojas, bet gairės tos pačios — Tėvynės meilė ir Dievo tiesa. Šios dvi idėjos pašaukė "Laiką" gyveniman prieš 20 metų, šios idėjos dabar mums rodo kelią ir jos švies visada.

Kartais būna, kad artoją vargina vapsvos ar uodai, kurie zyzdami kitą darbininką galėtų iškreipti iš tiesaus baro, bet ryžtingas artojas viena ranka mosteli, nubaido vabzdžius, o vagos nepalieka. Ją išvaręs meta žvilgsnį atgalios, pasidžiaugia tiesumu, ariamo lauko platumomis ir vėl už rangenos ir į naują barą — Nauja Dešimtmetį.

Minėdami šią mūsų sukaktį, nuoširdžios padėkos žodį tariame ir čia paminėtiems ir skaitlingam mūsų bičiulių būriui, kurie nuolatos mums padeda rašiniiais, korespondencijomis, mintimis, patarimais ir materialine parama.

Dėkojame Jums ir tikimės, kad ir ateityje stovėsite lietuviško žodžio talkininkų gretose.

"Laiko" Redakcija ir Administracija.

"LAIKO" 20 Metų Sukakties MINĖJIMAS

1968 m. rugpjūčio m. 4 d. 17 val. Brasil 835, Avell.

PROGRAMOJE

Solo dainos, duetai, organizacijų sveikinimai, Atžalyno šokiai ir dainelės, akordeono muzika, gitaros melodijos, spaudos paroda, dovanėlės bendradarbiams, šeimyniškos vaišės, loterija. Bilietus įsigyti iš anksto. Kadangi programa gana plati — laukiame punktualiai!

Arg. Lietuvių Centras, Tabare 6950

rugpjūčio 11 d. 16 val. ruošia

ARBATĖLĖ SU VERMUTU

LIETUVIŲ SENELIŲ NAMŲ NAUDAI

PRANEŠAME mūsų draugams, kad rugpjūčio 31 d. vėl ruošiamė puikią vakariene su nauja programa. Užsirašykite datą į savo kalendorius. Vėliau pranešime smulkiau.

ATŽALYNAS.

LIETUVIAI IR visame Pasaulyje

GAVO DR. LAIPSNIOUS

• Kauno medicinos institute hospitalinės terapijos katedros asistentė Aldona Lukoševičienė įgijo medicinos mokslų daktaro laipsnį, birželio 22 d. apgynusi disertaciją „Kaikurių širdies ritmo sutrikimų gydymas impulsine srove“. Disertacija paremta autorės atliktais 676 atvejų tyrimais, kur buvo pavartota impulsinė srovė gydyti 393 ligonius, sirgusius įvairios kilmės širdies neritmingumais.

Birželio 21 d. tame pačiame institute medicinos daktaro disertaciją apgynė normaliosios fiziologijos katedros vedėjas docentas Bernardas Padėgimas ir pataloginės anatomijos katedros docentė Elena Stalioraitytė

• Škotijoje vykstančiame tarptautiniame simpoziume pievinių kystės klausimais dalyvauja du lietuviai iš Dotnuvos ir Vilniaus: pievų ir ganyklų kultūrinimo teorikas L. Kadžiulis ir pievų ganyklų administratorius A. Einikis.

• Gal ir ateis diena, kai žmogus nusipirks traukinio ar lėktuvo bilietą ir nulėks pasižiūrėti tokio dalyko, bet tuo tarpu tai tik utopija, ir aš savo amžiuje tokios permainos tikriausiai nesulauksiu...

Taip atsiliepė vienas netgi neblogą vardą valdžios akyse beturį Lietuvos menininkas, gavęs užuominą, ar jis nepabandytų atvykti vienos Vakarų Europoje

šią vasarą numatomos rengti ir jam turbūt įdomios parodos. Kelionės bilietas tik keleta dešimčių dolerių. Bet leidimas išvykti?

VĖL KAZACHSTANAN

• Vilniaus universiteto komisijos vadovybė skelbia studentams „garbės pareigą“ — atostogų metu vykti į vadinamą „darbo ir poilsio“ stovyklą. Apie pustrėčio tūkstančio studentų paskirstyti dirbti dvidešimt dviejų kolchozų laukuose Lietuvoje. Grupė studentų dirbsianti prie universiteto bibliotekos priestato statybos. Bet kiti, kurių skaičius neminimas (Tiesa, birž. 23) paskirti į darbo brigadas, kurios siunčiamos į sovchozus Odesos, Krymo ir Sevastopolio srityse, arba į Kazachstano sovchozus, arba ir prie statybų Sibire. Viena grupė siunčiama į Estiją, viena į rytinės Vokietijos Rügeno salą. Dar kiti — į Atlante žvejojantį laivus.

• Prof. Jurgis Baltrušaitis, Lietuvos atstovas Paryžiuje, dar prieš Prancūzijos rinkimus, parašė laišką Prancūzijos prezidentui de Gaulle, kuriame pareiškė — „jungiu ir lietuvišką balsą prie visų tų, kurie šiose nepaprastose aplinkybėse karštai telkiasi apie Jus“. Prof. Baltrušaitis pažymėjo, kad, remdamies patyrimu, lietuviai įvertina pavojų, gresiantį Prancūzijai ir visai Europai, ir kad prezidento atsišaukimai atgaivino viltį visiems, kas kovoja prieš totalisti-

ni komunizmą. Nes, jei Prancūzija suklupty, tai susvyruotų ir pasaulio pusiausvyra, o Lietuvai, kaip ir daugeliui kitų šalių, laisvės viltis užgestų ilgiems laikams.

Į tą laišką buvo gautas prezidento asmeninio sekretoriaus atsakymas, kuriame rašoma:

„Jūsų pareiškimas ir jame perduoti draugingumo jausmai Prancūzijai giliai sujaudino generolą de Gaulle. Man pavesta perduoti Jums nuoširdžią Respublikos Prezidento padėką“.

LAISKAI IŠ LIETUVOS

Mielas Brolis Petrai, ačiū už laišką, kurį skaitėmės ir nusiuntėme į G., kad pasikaitytų Antosė su šeimyna. Kiekvienas Jūsų laiškas labai mums įdomus. Taip pat labai dėkojame už siuntinį. Jo dalį parduosim, nes norime taisyti namą. Nuo Smetonos diktadūros laikų dar netaisytas. Raštai labai brangūs. Ir iš viso miško medžiagos neduoda. Visas statybinės medžiagos skiria tiems, kurie gyve-

na vienkiamuose, o tas žemes sausina, drenuoja, tai jie turi keltis į grupines sodybas. Tada jiems užmoka už trobesių perkėlimą, už pasodintus sodus ir duoda paskolas, kurias reikia grąžinti tik 65 %, o kitą dovanuoja. Plytos nelabai brangios.

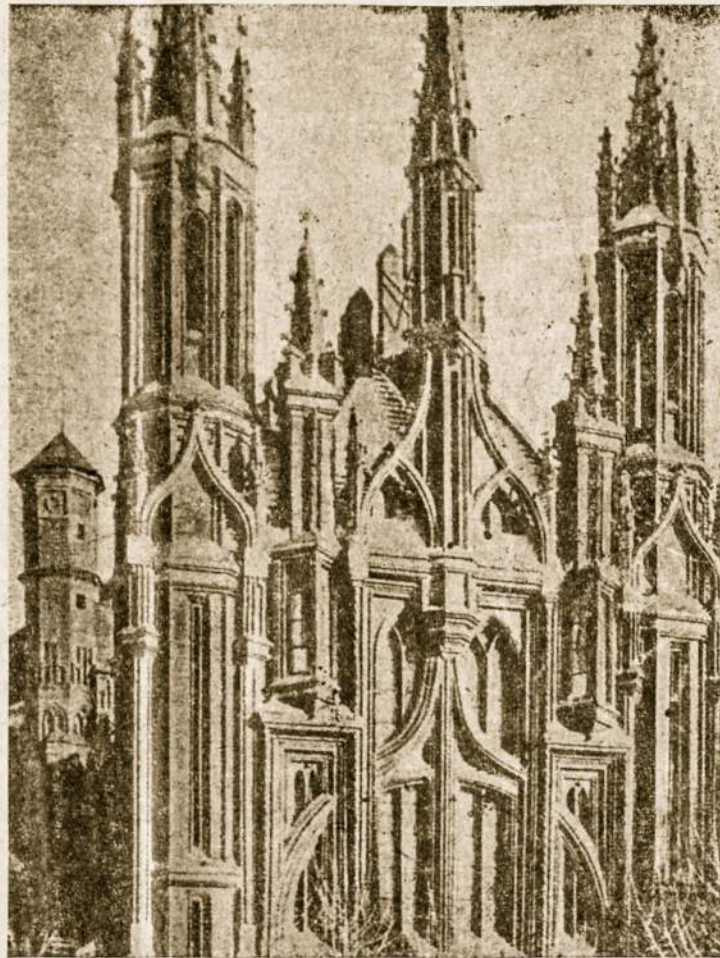
Antanukas studijuoja Vilniaus universitete neakivaizdiniu (korespondencijos. Red.) būdu. Jau trečiame kurse. Važiuoja du kartus per metus egzaminų laikyti. Dirba ir studijuoja, nes neišgalim leisti, nors dabar pragyventi būtų galima, jeigu ne tas apgriuvęs namas. Aš ir žmona gauname senatvės pensiją po 12 rublių mėnesiui. Antosė su vyru taip pat po 12 rb. Jokūbas irgi, bet žmona dar ne. Žinoma, 12 rublių nėra didelis pinigas, bet reikia verstis. Padirbu kartais. Kaip atsimeni, moku gerai skiepyti vaismedžius.

Mūsų kolūkis sėja daug cukrinių ir pašarinių runkelių. Pasėja su mašina, bet apdirbti išdalina kolūkiečiams. Šiemet kiekvienam kiemui paskyrė po 20 arų cukrinių ir po 30 arų pašarinių runkelių. Išrėvėti vasarą tai nesunku būtų, bet rudenį nukasti ir nuvalyti, tai daug sunkiau. Dienos trumpos ir šalta. Ir savo bulves reikia nusikasti, daržą ir kolūkiečio. O jau senatvė!

Visi linkime Jums daug laimės.

Brolis Simonas.

Gaunamus iš Tėvynės laiškus mielai paskelbsime. Jie duoda gana tikrą tenykštį vaizdą — iškelia teigiamus dalykus, padarvą pažangą per 25 metus ir neigiamus atžvilgius. Taip buvę savistovūs ūkininkai, dabar gauna pensijas po 12 rb. ir dar turi paravėti dvaro runkelius.

Šv. Onos bažnyčia Vilniuje. „Ši gotikos šedevrą ant delno norėčiau perkelti į Paryžių“ — sakė Napoleonas.

ATVIRAS ŽODIS A. L. Balso Leidėjui

(tešynys iš pereito nrio.)

Dabar apie jūsų konkrečius gerus darbus man. Reikia pripažinti pirmoj eilėj du.

1) Pasirašėte ant namo nuomos sutarties kaip garantuotojas (laiduotojas). Bet tai išplaukė iš darbavimo — darbininko sandėrio. Kieno kito pareiga jei ne darbavimo?, ypač kai taip „intensyviai“ ieškota to darbininko.

2) Jūs paskolijot man geležinį lovos tinklą, kurį turėjot savo daržinėlyje (galponceto) ant A. Skinkio sklypų, kaip jūs sakydavot. Bet aną tinklą atsiėmėt tą pačią dieną, kada aš paprasčiau būti atleistas iš darbo pas jus. Reiškia, pritaikėte bent tokią „sankciją“. Namelio grindys buvo medinės, naujos ir švarios, tai sankciją pakėliau nesunkiai. Už keletos dienų vienas lietuvis prekybininkas atvežė lovas išsimokėjimui.

Aš manau, kad prisimenat dar kitus du „labdaros darbus“ man padarytus.

3) Iš Italijos, kur man vadovaujant su kitais dviem lietuviais buvome išleidę gausiai iliustruotą knygėle „Terminio Keliais“, jos keletą egz. atsiuntėm į Argentina kito lietuviu vardu, kuris įteikė jums. Viena kartą prisiminėt, kad tuos egz. pardavęs ir kad atsilginsit. Deja, aš trumpai buvau pas jus ir jūs „nesuspėjote“ to padaryti. Nereikalavau tada, kada man būtų buvę ypatingai svarbu keli pezai, to labiau nereikalauju dabar. Tik atmintyje paliko.

4) Antroji „pašalpa“ dar ryškėnė. 1948 m. lapkričio 1 d. man pasitraukus iš tarnybos, jūs užmokėjot mėnesinį atlyginimą ir daugiau nieko. Pasinaudojot mano tuolaikiniu darbo įstatymų nežinojimu ir proporcingą „aguinaldo“ (dvyliktadalį darbo metu gauto atlyginimo) „užmiršote“. Kai kurie lietuviai, kuriuos jau buvau spėjęs pažinti, patarė man reikalauti kas priklauso. Tačiau tik po trijų mėnesių gyvenimo naujoje šalyje, kaip čia pradėsi diskutuoti su „senais amerikoniais“! O būtų buvę apie pora dešėty dolerių. Nepaprastas man kapitalas anuo metu!

Gal užmiršau dar kokią jūsų „pagalbą“? Prašau, priminkite.

Kad jūs norite ką nors įtikinti savo daryta „labdaryste“, tai tik „juokun darbs“ — kaip žemaičiai sako.

Paskutiniame savo rašyme prieš mane sakote, kad „perbrangi laiško vieta toliau atsakinėti“. O kodėl ii buvo tokia pigi, kai pradėjote „šumytis“ ant manęs ir tūsti lietuvių laikraštinę atmosferą Argentinoje? Gal išsiaiškinom? Ir šio laikraščio vieta brangi. Jos laukia teigiamieji, konstruktyvūs straipsniai.

J. Mikalčius.

* * *

RAŠTAI provokacijų išaukti

(Pradžia pereitam nry.)

Tačiau vilkas nenustoja kaukės. Taip ir anas laikraštis. Sekančiame nry. aprašinėdamas L. Centro metinį susirinkimą vėl išėina su savo „patriarcho idealų negerbimu“, „politikieravimu“ ir t.t. L. Centro Valdyba savo posėdy VI.8, vienbalsiai nutarė kreiptis raštu į ALBalso redakciją ir administraciją.

4) Ir taip tų nemalonių raštų serijoje atsirado kevirtasis — Balso redaktoriui. Jame ALC Valdyba protestuoja prieš nuolatinį tendencingų ir nepagrįstų informacijų skelbimą apie šią organizaciją. Pagrasinama, jei tas nesustos ateityje, bus pritaikintas L. Centro įstatų 18 straipsnis ir bus suspenduotos K. Norkaus, kaip L. Centro nario, teisės iki būsimo metinio susirinkimo galutinio nutarimo dėl prašalinimo iš narių tarpo.

5) Panašaus turinio raštas pasiųstas ir ALBalso leidėjui Pr. Ožinskui, kuris taip pat yra L. Centro narys ir jau antri metai nepaliauja skelbęs insinucijas, priekaištus prieš valdybą ir ypač prieš jos pirmininką Julijū Mičiudą.

KAS PASIEKTA?

Manome, kad nors ir neigiamu keliu, bet pasiekta teigiami rezultatai.

Pirma. — Išsiaiškinta padėtis tarp dviejų svarbiausių lietuvių organizacijų Argentinoje, dar labiau sustiprėjant jų draugiškumo ir pasitikėjimo ryšiams.

Antra. — Balsas nepasiekė savo tikslo — įvairyti pleišta tarp organizacijų. Skaitančioji lietuvių visuomenė, čia ir kituose kraštuose, kas kartą daugiau pažįsta „kas kuo yra“. Veidai ryškėja ir ryškės. O tai irgi yra teigiama.

* * *

Vėjus sėsi — audras valysi (lietuvių priežodis).

„P A Š A L P O S“

Rusai tik užėmė Lietuvą 1940 m. nustebo maisto produktų gausumu. Paėmė Lietukio, Maisto ir Piencentro sandėlių raktus, greitai juos ištuštino ir sūriai, dešros, lašiniai traukiniais važiavo Maskvos link. Be jokio užrašo, be jokio aprašymo „Tiesoje“. Grįžo traukiniai per Ukrainą į Lietuvą, bet irgi pilni. Vietoj kumpių ir sviesto, vagonai pilni arbūzų. Ir kad visi žinotų, ant kiekvieno vagono penkių metrų užrašai — „Tarybų Sąjungos dovana badaujančiai Lietuvai“, o „Tiesoje“ ilgi straipsniai apie broliško respublikų pagalbą „vargšei respublikai“. Kurie matė tuos užrašus ir mokėjo skaityti, bet nežinojo tikrosios padėties, patikėjo „labdarybei“.

* * *

Lietuvoje čigonas eina išpažinties pas kleboną.

—Kokias nuodėmes papildei?

—Kiaulė iš kopūstų išvariau, — skundžia čigonas save.

—Ne, tai nėra nuodėmė, — ramina jį nuodėmklausis.

—Kailinius išvaliau.

—Tai irgi ne nuodėmė.

—Laikrodį pavogiau — jau aiškiau prisipažįsta kitą nuodėmę.

—O, čia tai blogai. Privalai sugrąžinti, — klebonas jau rimtai.

—Tai še, imki, — siūlo čigonas klebonui laikrodį.

—Ne, man nereikia. Atiduoki iš ko paėmei.

—Daviau, bet neima, — čigonas teisinasi.

—Jei neima, tai gali pasilikti sau, — vėl nuramina tėvelis.

Po pamaldų grįžusį kleboną šeimininkė pasitinka su naujiena:

—Tik pasisuko tas čigonas virtuvėj, valandėlę neapsižiūrėjau, taip ir išvilko lašinius iš kopūstų sriubos, — (reiškia „išvaryta kiaulė“).

Klebonas tik čiupt! už kailinių kišenės — nėra piniginių. Reiškia, „kailiniai išvalyti“. Atsimena paliktą ant stalo laikrodį, žiūri, ir to nėra.

Ot, tau, ir geri darbai.

— * —

Redakcijos papkėse yra likę keleta atsiųstų rašinių šiai atkarpai, o taip pat daug ilgesnių ištraukų iš ALBalso 1940-41 metų komplektų. Padėti į archyva-

SEKMADIENIO R I M Ć I A I

+++++

PALAIMINTI TAIKIEJI

Šiandien labai daug rašoma ir kalbama apie taiką. Kodėl? Nes žmonės bijo karo, kuris graso pasauliui. Tačiau neužtenka kalbėti apie taiką. Apie ją kalba ir taikos priešai, kurie kalba ginklus naujam karui. Visi kalba apie nusiginklavimą, ir visi ginkluojasi, tai yra viena sako, o kita daro.

TAT, KAS YRA TAIKA?

Taika nereiškia vien nebuvimo karo ar įtampos. Taika yra kažkas daugiau. Šv. Augustinas aptaria taiką kaip "tvarkos ramybės patavimą". Ten, kur visi dalykai, bei žmonės laikosi jiems nustatytos tvarkos, ten viešpatuoja taika. Kas nustato žmonėms tvarką? Ją nustato Dievo įstatymas. Kas laikosi Dievo įsakymų, tas laikosi Dievo nustatytos tvarkos ir gyvena taikoje.

Laikytis Dievo nustatytos tvarkos reikia visų pirma Dievą pripažinti kaip vyriausią autoritetą ir jam nusilenkti. O tai ne visi nori pripažinti ir ne visi nori nusilenkti prieš Dievą. Čia ir kyla tos problemos, tie pavojai nustatyti tvarkai ir žmonių taikai.

Kalėdų angelai skelbdami Kristaus atėjimą žemėn ir jo atneštą taiką, paskelbė ir sąlygą, kurios reikia laikytis, norint turėti taiką.

—Ramybė žmonėms ant žemės, kurie yra geros valios. Tat, negana yra tikėti į Dievą ir žinoti, kad Jis yra davęs įsakymus ir paliepęs jų laikytis, dar tenka

juos priimti ir jų laikytis, kitaip sakant parodyti gerą valią, savo gyvenimą taikinti pagal Dievo nustatytą tvarką, o ne atvirščiai, pagal savo gyvenimą ir supratimą statyti Dievui reikalavimus.

KOKIOS TAIKOS APRAIŠKOS?

Kas myli tikrą taiką, tas stengiasi savo visą gyvenimą tvarkyti pagal Dievo valią, pagal Jo įsakymus ir nustatymus. Tokiam žmogui Dievo įsakymai yra šventi, todėl visada priimtini. O Dievas iš savo pusės pripildo tokio žmogaus širdį nepaprasta ramybe ir tyru džiaugsmu, kokio pasaulis su visais savo monais neįstengia suteikti.

Tuomet išsipildo Kristaus palaiminimas: "Palaiminti taikieji, nes jie bus vadinami Dievo vaikais". Taikus žmogus išgyvena Dievo vaikų laisvę ir džiaugsmą, jis jaučiasi tikrai Dievo mylimas ir todėl jis myli Dievą iš visos savo širdies.

Taikiųjų žmonių gyvenime pasireiškia ir kita didelė ir visus patraukianti dorybė — būtent nuoširdumas artimui, atėjant jam į pagalbą ar su patarimais, ar su gerais darbais. Pranyksta savitarpio baimė, įtarinėjimai, apkalbos ir kitos žmogiškos ydos. Taikieji tarp savęs gyvena lyg tikri Dievo vaikai be įtarinėjimų ir apgaudinėjimų. Vienas kitam nori padėti, vienas kitam palengvinti nešti šio gyvenimo naštas.

TAIKIŪJŲ MIESTAS

Galite sau įsivaizduoti, kaip atrodytų miestas ar valstybė, kurioje vyriausias įstatymas būtų Dievo ir artimo meilė, kokia taika ir ramybė joje viešpatautų! Gal kas pasakys, kad tai tik graži svajonė, kuri šioje žemėje neįgyvendinama. O vis dėlto tai ne tik graži svajonė, bet grynai realybė, kurią man pačiam teko matyti ir tai ne vienoje, bet keliose vietose. Papasakosiu bent keletą tokių miestų išgyvenimus.

Pirmas toks miestas, kurį mačiau tai Liurdas Prancūzijoje. Visame mieste nerasi nė vienos smuklės, nei matysi girtų žmonių, visur tvarka, švara, malonūs veidai ne vien maldininkų, bet ir to miesto gyventojų, Torine - Kotolongo, kur keliosdešintis tūkstančių nelaimingų žmonių gyvena, aptarnaujamų vienuolių seselių: visur nepaprasta tvarka ir švara, kas gali dirba, kas negali meldžiasi, ar ilsisi. Nesigirdėti jokių blogų žodžių nei aimanavimų, nors visi yra litonys, bet visi jaučia didelę artimo meilės įtaką — todėl viešpatuoja taika ir ramybė.

Pagaliau pas mus Argentinoje O'Higgins netoli Mercedes miesto pradeda kurtis vienas miestas, kur apsigyveno keletas jaunuolių, pasiryžusių gyventi Evangelijos dvasioje. Kas sekmadienį atvyksta iš apylinkių žmonės pažiūrėti, kaip gyvena. O visi gyvena kaip pirmieji krikščionys, kurie pasidalina viską bendrai - ir darbais ir džiaugsmiais. Vakaraus suskamba gitaros garsai palydėti jaunimo dainomis. Štai taikos miestas.

kun. Augustinas.

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

POVILAS VI Į E. KONGRESĄ

• Kolumbijos lėktuvų b-vė Avianca specialiai paruošė vieną Boeing 707, pritaikindama jį popiežiaus kelionei į Euch. Kongresą. Lėktuve įrengta oratorija valgomasis kambarys, miegamasis ir raštinė. Visas personalas bus iš Kolumbijos, išskyrus vieną padavėją italę. Kartu skris 20 kardinolų ir 66 palydovai.

• Ispanijos kardinolas primas Enrique Pla y Daniel mirė liepos 5 d., sulaukęs 92 m. amžiaus. Vyskupu išbuvo 50 metų ir nuo 1946 buvo kardinolu. Konservatorius religinėj ir politinėj plotmėje.

• Argentinoje baltieji rusai paminėjo 50 metų nuo caro šeimos išžudymo, įvykdyto 1918 m. liepos 17-18 naktį Ekaterinburgo mieste. Vienas argentinietis politikas pareiškė tame minėjime: "čia reiškiamė ne panegiriką caro režimui, bet smerkiame beprasmes žudynes, kurioms nebūvo jokio žmogiško pagrindo".

PREL. MARCINKUS VĖL BOGOTOJE

Popiežiaus Povilo VI asmeninis sekretorius prel. Povilas Marcinkus liepos 7 atvyko antram vizitui į Bogotą, kur pasiliks virš savaitės laiko "intensyviai dirbdamas", kaip La Prensa rašo savo ilgame, virš 100 eilučių, straipsny, keletą kartų sumindama jį pavarde arba titulu.

Prel. Marcinkus aerodrome pasitiko nuncijus ark. Juozas Paupini, apaštališkas Bogotos administratorius vysk. Anibal Duque, Euch. Kongreso komitetas ir Lot. Amerikos vyskupų konferencijos atstovai. Apsistojo nunciatūroje.

Prel. Marcinkaus uždavinys yra kartu su valdžios ir bažnytinės hierarchijos atstovais išdirbti popiežiaus atsilankymo tikslia dienotvarkę.

• Vokietijos katalikų vyskupų labdarybės organizacija "Ad-veniat" paskyrė 825.000 dolerių paskoloms Ekvadoro smulkiems ūkininkams, kad galėtų pagerinti žemės dirbimo metodus. Pasinaudos apie pora tūkstančių šeimų.

• Ispanijos vyriausybė dar nenori atsisakyti savo privilegijos pasiūlyti kandidatus į vyskopus. Yra keleta vyskupijų be pastovaus ganytojo, laukiant patrono privilegijos galutinio išsprendimo.

• Švedijoje, Upsaloje, vyksta krikščionių bažnyčių santarba. Joje tėv. R. Tucci, S. J., Civiltà Cattolica redaktorius pareiškė, kad "negali viena Bažnyčia nugalėti kitas, bet Kristus turi nugalėti mūsų skirtumus ir nesutarimus".

ŽYGIS PAS ŠV. TĖVĄ

Įvedamoji pastaba. Didžioji dauguma žmonių gyvename ir dirbame, kad užsitikrintume sau "kasdieninę duoną" ir saugumą rytdienai. Neturime laiko, dažnai nei noro, gilintis į problemas mūsų tautinės ir religinės bendruomenės, kurioms mes priklausome gimimu ir krikštu.

Tačiau reikia džiaugtis, kad mūsų tautos istorijoje niekadoms netrūko asmenų, kurie neužmiršo ir tautinių reikalų, dažnai juos statydami aukščiau už asmeninės buities reikalėlius.

Prieš pusantros metų Š. Amerikoje, lietuvių jaunimo tarpe, kilo mintis organizuoti Žygį pas Šv. Tėvą.

Idėja pradžioje daugelio skeptiškai buvo priimta. Tačiau savaitėms bėgant, gimusi idėja stiprėjo ir brendo.

"Laikas" jaučiasi skolingi savo skaitytojams dėl ankstybesnio nepainformavimo apie šį ruošiamą Žygį. Norime atsisteisti ir per keletą numerių skelbsime šioje atkarpoje surištą su šiuo žygiu medžiagą.

Red.

ŽYGIO TIKSLAS

Lietuvos nepriklausomybės atgavimo jubiliejus laukia ir lietuvių tikinčiojo jaunimo įnašo. Tėvynėje gyvenantieji jaunuoliai ir jaunuolės jį gali padaryti tik slapta, nuolatos rizikuodami visu savo ateities gyvenimu ar net gyvybe. Todėl pagrindinė — be vresniųjų pritarimo ir paramos neįvykdoma — laisvės kovos pareiga krinta ant užsienio lietuvių jaunimo pečių.

Prieš pusantros metų iškelta jaunimo žygio pas Šventąjį Tėvą mintis yra sukėlusį nemažą atgarsį ir palikusi, ne visuomet lengvai atpažįstamų, pasėku. Įvairios aplinkybės kiek užvilkino jos konkretų vykdymą. Tačiau atsiliepimai spaudoje, laiška, pasitarimai žodžiu, daugumą, anksčiau abejojusių, pamažu įtikino, kad šio žygio organizavimas pirmoje eilėje priklausė jaunimui. Ateitininkų Federacijos Tarybos š.

m. gegužės 11-12 dienos posėdžių nutarimu ir ALR Katalikų Federacijos sutikimu, nuo 1968 birželio 4 dienos, pradinė Žygio Pas Šventąjį Tėvą iniciatyva vėl grįžo į Moksleivių Ateitininkų Sąjungos rankas. Jiems ir visai lietuviškajai visuomenei už dėmesį, laiką ir tokį didelį pasitikėjimą dėkojame. Ne kokios nors savo garbės ieškodami, bet meilės Kristui ir broliams vedami, ne bet kuriuo būdu į jaunimą tik dėmesį atkreipti norėdami; bet savo silpnomis jėgomis ir toliau mėgindami atlikti ar bent pradėti, ko negalėjo pradėti kiti, mes ryžtamės ir tikimės nei Kristaus, nei lietuvių neapvilti.

ŠEIMOS PRAŠYMAI TĖVUI

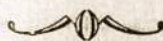
Pagrindinis šio, pradžioje 1968 vasario 16 dienai numatyto, Laisvės Žygio tikslas ir toliau pasilieka — tautos jubiliejaus proga pareikšti Šventajam Tėvui pagarbą ir padėką už visą jo ir Apaštalų Sosto ligšiolinį rūpestį ir pastangas mums padėti. Ir kartu: Šventojo Tėvo prašyti — dabartinio Lietuvos vaikų ir jaunimo persekiojimo ir laisvosios mūsų tautos dalies jaunimo dvasinės padėties akivaizdoje — SAVOS DVASINĖS VADOVYBĖS, pačia, šiuo metu, tinkamiausia ir daugumai primtina forma. Prašyti, kad Šventasis Tėvas paskirtų dar bent tris LIETUVIUS VYSKUPUS Europos, Pietų Amerikos bei Australijos lietuviams aptarnauti; jei galima — ir dar bent vieną ar du vyskopus Šiaurės Amerikai. Prašyti nuolankiai ir pagarbiai, žinant paties Šventojo Tėvo sunkumus, pilnai pasiruošus iš jo laikinai priimti net ir neigiamą atsakymą. Bet kartu prašyti aiškiai ir tvirtai, meilės vedamiems, baimingai neslepiant, "nevyniojant į vatą" dalykų, kurie jau per daug ilgai yra buvę slėpiami, teisinami ar nutylimi. Apie viską pasisakant atvirai, kaip savo Dvasios Tėvui ir Vyriausiam Kunigui.

PRAŠYSIME GLOBOS

Kartu būtų Šventojo Tėvo prašoma kreiptis į pasaulio vyskopus ir visuomenę, prašant lietuvių jaunimui ir jų tėvams ypatingos globos. Lietuva yra vienintelė pasaulyje katalikų šalis, jėga priversta būti Sovietų Sąjungos dalimi. Tai kas dabar Lietuvoje

vyksta yra geriausias nebeteorietinio komunizmo, bet praktinės komunistų laikysenos, tikinčio žmogaus atžvilgiu, pavyzdys. Konkretus rūpestis viso pasaulio lietuviams būtų geriausia proga parodyti, kaip į tai žiūri Bažnyčia. Todėl prašytume Šventąjį Tėvą, kad jis prašytų visus Bažnyčios vadus niekuomet nenustoti kreipti tikinčiųjų dėmesį ypač į nesiliaujančią, nežmonišką, jaunimo priepaūdą ir religinį persekiojimą. Kad jis primintų ir šiaip geros valios žmonėms, ne tik tu, kurie persekiojamiems labiausiai artimi, bet ir kiekvieno žmonių bendruomenės nario nešamą atsakomybę.

Pirmutinis šio žygio žingsnis visą laiką turėjo būti ir tebėra, kiek galima visą tikintį lietuvių jaunimą apjungiančio ir atstovaujančio komiteto sudarymas. Žygis tikrąją prasme prasidės, tik sudarius savarankišką centrinį žygio komitetą bei jam viešai pasisakant. Kartu jam paskelbiant ir jo priimtą žygio planą.

A. Baužinskaitė Kairienė.

IDILIJA

Kai tu namie, ir vakaras vėsus,
Užklostę miegančius vaikus šiltais sapnais,
Užversime duris, ir viskas bus tylu.
Ir valandėlei nuovargis praeis.

Kaip akmenėlius žarstysim rūpesčius dienos,
Pasidalinsime mažytės laimės trupiniai.
Ir atminimai praecties pamos,
Ir juoksis rytdienos sapnai.

Atėis naktis ir nuramins žodžius,
Ir nekalbėdami pajausim laimę.
Kaip tylią maldą, gaubiančią namus.

Kai tu namie, ir vakaras vėsus,
Užklostę miegančius vaikus šiltais sapnais,
Užversime duris, ir viskas bus tylu.

Iš rinkinio "Detalės".

ARG. LIET. BEND-NĖS VEIKLA

Liepos 4 d. įvyko šeštas iš eilės naujosios valdybos posėdis. Įuvo aptarta įvykusios akademikų pagerbimo — susipažinimo vaišės, su pasitenkinimu konstatuojant teigiamus punktus, ir pastebėjus trūkumus jų metu, bus stengiamasi "pasimokyti iš klaidų".

Nutarta ši mėnesį pradėti rinkti solidarumo įnašą arba mokesčią. Jo rinkėjais jau apsiėmė būti ir tapo įgalioti: inž. St. Babronis, Ign. Padvalskis, O. Kairėlienė, Kl. Viečas, kuriam padės J. Kanapinskis, P. Gudėlevičius ir J. Mikalčius. Vėliau bus paskelbtos kitų įgaliotinių pavardės.

Pasitarta III Seimo reikalais ir kitais klausimais.
KODĖL DAR VIENAS MOKESTIS?

Tiek mokesčių ir jų rinkėjų jau yra! Ir visados renkama tik labai geriems tikslams — Senelių Namams, savišalpiųjų organizacijų nario mokesčiai, laikraščių ir žurnalų prenumerata, aukos spaudai, studijų savaitėms, kultūriniam parengimams ir daugybei kitų reikalų. O mokesčio davėjai, aukotojai beveik visados tie patys.

Solidarumo mokesčio reikalingumą ir prasmę pramatyta jau prieš 21 metus — Pasaulio L. Bendruomenę kuriant. Kituose kraštuose jis žymiai didesnis — net iki vienos dienos uždarbio siekia. Pas mus yra tik simbolinis — nesiekia nei 30 dolerio centų. Suaugusieji skiria šimtą pežų metams, mažamečiai (iki 18 metų, pagal Argentinos įstatymą) — tik 50 pežų, jeigu gali.

"LIETUVIAI ARGENTINOJE"

Bus išleista II-ji laida dar šiais — Lietuvos Laisvės Kovos - metais. Taigi, vėliausias terminas medžiagai pristatyti nustatoma rugpjūčio 25 d. Tada pradėsime spausdinti ir vėliau atėjusiu medžiaga jau negalės patekti.

Vėl primename, kad jeigu kuri organizacija, sambūris, pavieniai asmenys ar šeimos turi svarbios medžiagos, kurios dar ne-

Liet. B-nės Argentinoje padėtis nėra normali. Būrelis žmonių tęsia darbą, neleidami užgesti b-nės vardui ir idėjai. Tas būrelis išrenka valdybą, kuri su mažais pasikeitimais, metai iš metų turi vykdyti bent svarbiausius b-nės uždavinius.

Solidarumo įnašą renkant norima suburti gausesnį "gyvųjų b-nės narių" skaičių. Bus išduodami pakvitavimai, paaiškinamieji lapeliai ir užsimokėjusių pavardės bus paskelbtos spaudoje. Tie gyvieji nariai bus pakviesti balsavimui — korespondenciniu būdu rinkti Arg. L. B-nės krašto tarybą, kuri savo ruožtu išrinkt krašto valdybą. Taip tvarkomasi laisvųjų kraštų lietuvių bendruomenėse. Tokie bendriniai įstatatai yra. Taip bus normalizuota ir A. L. B-nės veikla.

Tikimės rasti reikalingo atbalsio mūsų tautiečių tarpe.

Buvo sudaryta įvykusių vaišių apyskaita. Pajamų turėta: už parduotus įėjimo bilietus — 45.400; iš loterijos gauta — 5.700 ir bufeto paj. — 750. Viso pajamų — 51.850. Išlaidos suvestiniais skaičiais: salės nuoma, šviesa, švara ir kt. 5.300; mokesčiai savivald. ir SADAYC — 3.570; spaustuvės, propagandos (laikr. ir rad.) ir pašto išl. — 7.580; vėliavėlės, ženkleliai ir numeriai loter. — 1.120; statiesių skalb. — 2.250; maisto produktams - 12.247; gėrimams - 10.270. Viso išlaidų - 42.637. Taigi gryno pelno lieka - 9.213. Pridėjus kasoje buvusią sumą 2.204, dabar kasoje yra 11.417 pežų.

įteikė redakcinei komisijai prie ALOS Tarybos ar mums betarpiškai, kad tai padarytų prieš rugpjūčio 25 d.

J. Brizgys - J. Papečkys.

Iki liepos 31 d. medžiagą siųsti Arturui Mičiudui, Saladillo 5585, Capital; po šios datos ir iki rugpjūčio 25 — J. Papečkui, Maipu 3673, Rosario, S. Fe.

* * *

PASIJUTAU LIETUVIUI

Pabaigiau gimnaziją su ta mislia ir jausmu, kad lietuviu būti lyg nepritinka, ypač, jog tada visi tyčiojosi iš kokių ten litvomanų... Sakydavau, kad aš sykiu lietuvis ir lenkas, nes istorija sujungė lenkus ir lietuvius.

Su tokiomis nuomonėmis apie mano tautystę įstoju į universitetą, vieną iš tų, kur lietuvių buvo labai mažai, o ir tie beveik nepasizinojo vienas su kitu. Žinoma, nuovoka Lietuvos, lietuvių tės vis labiau dilo iš mano proto... Parvažiavau iš universiteto ant vasaros į Lietuvą. Vienas kunigas papasakojo man, kad išeisias lietuviškas laikraštis, parodė savo lietuviškai rašytas eileles ir Basanavičiaus laišką apie aną laikraštį. Perskaičiau laišką... ir smilktelėjo lyg širdyje, smilktelėjo ir vėl rodos nieko. "Bawią sie dzieci" (žaidžia vaikai) — pamislyjau sau lenkiškai. Tik nuo tos valandos gana tankiai pradėjo skraidyti po mano galvą mislys apie Lietuvą, lietuvius, lietuviystę, širdis vienok ant mislių neatsiliepdavo. Potam, ar į pusmetį, gavau Nr. 1 "Aušros". Žiūrau, ant pirmutinio puslapio stovi Basanavičius. "Pranašas", pamislyjau tada apie Basanavičių jau lietuviškai. Ėmiau skubiai vartyti "Aušrą" ir... neprimenu jau visko, kas su manim paskui darėsi... Pamenu, kad atsistoju, nuleidau galvą, nedrįsdamas pakelti akių ant sienų mano kambarėlio... Rodos, girdėjau Lietuvos balsą, sykiu apkaltinantį, sykiu atleidžiantį: O, tu paklydėli, kur ikšiol buvai?

Paskui pasidarė man taip graudu, kad, apsikniaubęs ant stalo, apsisverčiau. Gaila man buvo tų valandų, kurios nesugražintinai išbrauktos tapo iš mano gyvenimo, kaip lietuvių, ir gėda, kad taip ilgai buvau apgailėtiniu pagėdėliu... Potam pripildė mano krūtine ramu, smagi šiluma ir, rodos naujos pajėgos pradėjo rasti... Rodos, užaugau išsyk, ir ta pasaulė jau man perangšta... Pajutau save didžiu, galingu: Pasijutau lietuviu esąs...

(V. Kudirkos raštai, I, Tilžė, 1909, 12-14 pusl.)

Lietuvos Šviesos Keliu, Br. Budriūno kantata, mišriam ir moterų chorams, su solo sopranu ir bosu. Kantatoje yra penkis daly: Juodos Naktys, Pirmoji Knyga, Verpėjos Daina, Laisvės Vasaris ir Garbė Tau, Mokytojau! Išleido P. Liet. B-nės Valdyba, pirmininko J. J. Bačiūno lėšomis. Įgraviravimo darbus apmokėjo JAV LB-nės Kultūros Fondas. Kaina 2 dol.

• Aidai, gegužės m., 5 nr., 1968. Labai įdomūs straipsniai, prie kurių manome grįžti sekančiame nry.

• Į Laisvę, gegužės m., nr. 42, 1968. Jį redaguoja Leonardas Valiukas, kuris padedamas būrio žymiausių lietuvių intelektualų ir visuomenės veikėjų, jį iškelė modernios žurnalistikos aukštumon. Iš daugelio šio nrio. straipsnių yra būtinai perskaitytinas prof. Z. Ivinskio "Vasario 16-oji ano meto tarptautinių įvykių fone". Aktualus Juozo Kojelio "Bendruomenės klausimą ryškinant".

• Eglutė, 5, gegužė, 1968. Poezija, piešinėliai, straipsneliai, viskas taip įdomiai ir originaliai paruošta, dviem spalvomis atspaus-ta.

• Laivas, gegužės 18 d., 10 nr. 1968 m.

LITERATŪROS KONTRABANDA

Į Rusiją patekti nepageidaujamai knygai sunku. Ir gali pasiekti tik patikimuosius rašytojus ir kritikus, kurie turėtų ją "nuvertinti". Tačiau dar sunkiau, kad kurio rusų rašytojo veikalas pasiektų Vakarus, be tarybinės rašytojų sąjungos žinios. Pasternakas neilgai gyveno, kada jo "Dr. Živago" slapčia pasiekė laisvajį pasaulį ir pasirodė dešimtimis vertimų ir kino ekrane. Dabar Angliją pasiekė Solčenyčio rankraštis "Liepsna Vėjuje", kuris greit buvo išverstas angliškai ir jau išspausdintas. Parduodama net po 5 svarus. Knygos tema — tragedija žmogaus, kuris kenčia pasmerktas kalėjime, nors jo kaltė neįrodyta. Nekoks likimas laukia rašytoją už šią "kontrabandą".

LINKSMIAU

TIKYBOS PAMOKOS METŲ

—Ką reikia daryti, kad patektum į dangų?

—Numirt, — atsako Onytė.

—Kiek dabar laiko gali būti? — klausia atostogaujantis ūkininkas.

—Tuoju bus dvylikta.

—Negali būti, man atrodo, kad daugiau.

—Nežinau, kaip ten pas jus mieste, bet pas mus niekad daugiau nebūna. Po dvyliktos vėl pradėdam iš naujo.

—Kam saulė reikalinga? — klausia Stasiukas.

—Man atrodo, kad visai nereikalinga. Naktį nešviečia, o dieną ir taip šviesu, — atsakė Stasytė.

—Kiek laiko Adomas ir Ieva išbuvo rojuje?

—Iki rudens.

—O iš kur tu žinai?

—Nes Adomas nebūtų valgęs neprinokusio obuolio.

Prof. Ern. Paršelis — Dr. PHIL

Liepos 4 d. vakare Šv. Pranciškaus bažnyčioje įvyko didelės reikšmės iškilmės. Retomis progomis būna, kad bažnyčią pripildo vien intelektualai - universitetą baigusieji, licenciatai, daktarai, profesoriai, švietimo ministrai, aukšti pareigūnai, diplomotojų giminės, draugai ir kiti svečiai.

Tą dieną Argentinos Katalikų Universiteto rektorius monsg.

Derisi, šioje bažnyčioje, įteikė apie 150-čiai asmenų akademinis diplomus. Virš 100 buvo universiteto baigimo diplomai, būreliui įteikta licenciatų diplomai ir keletai doktorato titulai. Šių tarpe buvo ir mūsų tautietis prof. Ernestas Paršelis.

Jis šį universitetą baigė 1965 m. Už metų, išlaikęs specialius egzaminus ir parašęs tezė "Mokslinio metodo istorija", gavo li-

cenciatų laipsnį ir buvo pakviestas profesoriauti tame pačiame ir El Salvador universitetuose. Dėsto filosofijos įžangą.

Labai gerai baigęs doktorantų kursą ir parašęs disertaciją "Tomistinis sąjūdis 17 šimtmečių" pasiekė aukščiausią akademinį titulą — "dr. en filosofija".

Disertaciją rašė prof. Juan Bolsan priežiūroje, kuris jį pakvietė dėstytoju į savo katedrą. Abu bendradarbiaudami mano praplėsti parašytą disertaciją ir išleisti stambesniu veikalū.

Prof. E. Paršelis, be savo pareigų universitete, nuo 1 balandžio yra direktoriumi "Escuela Normal Superior de Lanus". Buvo paskirtas konkurso keliu. Tik šiais metais pradėta steigti šio tipo mokyklos. Buenos Aires provincijoje yra 4. Po vieną numatoma steigti Kordobos ir S. Fe provincijose. Tai yra tarpinė mokslo įstaiga tarp gimnazijos ir universiteto. Lietuviškai būtų "aukštoji mokytojų seminarija". Į ją priimami gimnaziją baigę. Mokslo programa trys metai. Jos tikslas yra pakelti mokytojų išsimokslinimo lygį. Ją baigę gauna "aukštesniojo mokytojo" vardą ir prancūzų ar anglų (pagal pasirinkimą) kalbą dėstyti teisę.

Dr. E. Paršelio žmona Irenė Pikutyte ruošiasi palikti savo darbą "General Motors" bendrovėje ir vėl tęsti universitetines studijas, kurias anksčiau buvo nutraukusi.

LIETUVIŲ ŽURNALISTŲ SĄJUNGA

NEMATOMI DARBININKAI

Kai statomas namas — matomai mūrininkai, staliai, stogden-giai. Laive ryškiai pastebimi jūrininkai. O autobuse pirmoj eilėj pamatome soferį. Tačiau spaudos darbininkai, žurnalistai niekur nematomi, nesireklamuoja. Jie rašo, garsina idėjas ir asmenis, įvykius ir projektus, bet apie save tyli.

Visą mūsų nepriklausomą gyvenimą veikė Lietuvos Žurnalistų Sąjunga. Raudonoji okupacija nuslopino jos balsą. Ši sąjunga tapo vėl atkurta išėivioj. 1946 m. Hanau, Vak. Vokietijoje, įvykęs lietuvių žurnalistų suvažiavimas išrinko valdybą ir sąjunga pradėjo darbą. Įsikūrė skvriai gausesnėse lietuvių kolonijose, o centras perkeltas į JAV. Lietuviška spauda aukštame lygy, atskiri nariai labai aktyvūs, tačiau sąjunga buvo gerokai apsnūdusi.

Pereitų metų lapkričio m. išrinkta nauja Centro Valdyba: pirm. — Vytautas Alantas, vykd. vicepirm. — Vladas Mingėla; vicepirm. — Antanas Gintneris, išd. — Vladas Selenis; sekr. ir informacijos vedėjas — Alfonsas Nakas. Ši valdyba užsimojo aktyvesniam periodui. Pirmoj eilėj nori surinkti tiksliai žinias apie lietuvius žurnalistus gyvenančius laisvame pasauly, juos suregistruoti kartotekon. Kitas rūpestis aptvarkyti Sąjungos piniginius reikalus. Naujoji valdyba perėmė kasą tik su 7 dol. ir 20 centų. Ji kreipėsi į visus kolegas prašydamą juos užsimokėti nustatytą metinį 2 dol. nario mokesčį trims metams į priekį. Pasiryžusi įvykdyti seniai išėivioj keliamą mintį — išleisti Lietuvių Žurnalistų Metraštį. Tam tikslui ir nori surinkti kiek galint daugiau lėšų, tam tikslui ir

prašo užsimokėti nario mokesčį pirmyn.

Išsiuntinėtoj Lietuvių Žurnalistų Sąjungos deklaracijoj rašo: "Metraštyje norime užfiksuoti dabartinį laisvajame pasaulyje gyvuojančios lietuvių spaudos veidą, kitaip tariant, norime sudėti besidarbuojančių lietuvių žurnalistų atvaizdus, duoti Sąjungos istorinių bruožų, paskelbti naujai papildytus ir pataisytus įstatus, nubrėžti mūsų plunksnos kūrybinį skrydį per paskutiniuosius mūsų tautos istorijos 50 metų: duoti poezijos, prozos, karikatūrų, feljetonų; žodžiu, norėtume padaryti leidinį vertingą ir įdomų, glaudžiai susietą su mūsų spaudos gyvenimu.

Veikiantieji Sąjungos skyriai yra Čikagoje, Detrote, Los Angeles, LZS centrinis skyrius ir Vak. Vokietijoje. Norima atgavinti Clevelando skyrių ir įsteigti Niujorke, Bostone, Filadelfijoje, P. Amerikoje, Autralijoje, Romoje, Anglijoje ir Kanadoje.

Lietuviai žurnalistai registruotis prašomi kreiptis į: Mr. V. Mingėla, 33546 Clifton Dr., Warren, Mich. 48092, USA. Mokesčius siųsti: Mr. V. Selenis, 31532 Groesbeck (M 97), Fraser, Mich., 48026, USA.

Nematomi darbininkai kviečiami pasirodyti!

Dr. JONAS SIMANAUSKAS (Gydytojas - chirurgas)

Priima savo namuose: Pirmad., Antr., Ktv. ir Penktadienį nuo 17 iki 20 val.

Caa-Guazu 283 — Lanus T. E. 241-7942

VIKTORAS J. GRIGAITIS

Medicinos Daktaras Ketvirtadieniais 18 val. V. Alsina 3312 — Val. Alsina

IŠ SUSIVIENIJIMAS LIET. ARG. VEIKLOS

54-sios METINĖS

Liepos 13 Susivienijimo nariai ir prijauciantieji, nebudami blogesnio oro, rinkosi į Dr. V. Kudiškos vardo rūmus metinei šventei. Salė buvo pilna trijų kartų lietuvių — nariai veteranai, jų vaikai, kurie daugumoje dabar įstumia priekinį draugiją, ir trečioji karta — anūkai, kurie irgi jau gražiai ir garsiai reiškiasi lietuvišku žodžiu, daina ir šokių.

Pirmą kartą šioje salėje tokia prasminga iškilmė. Duryse pasirodo dviejų vėliavų šilko spalvos — mūsų trispalvė ir Argentinos dangiška — balta. Jas įnešė vaikučiai, tautiniais rūbais apsirengę. Daugelio vyresniųjų narių akyse sužvilgo perliu lašeliai. Iš džiaugsmo ir pasitenkinimo, kad jų darbo vaisiai tokie ryškūs ir palaimingi — erdvūs rūmai, salėje šimtai idėjos draugų, o trispalvė aukštai kelia su meile ir pagarba jų vaikiai. Kun. A. Steigvila atlieka pašventinimo apeigas. Pirm. L. Stankevičius atidaro programą. Sugiedami abiejų tautų himnai. Kalba tėv. Augustinas, sveikindamas Susivienijimą Lietuvos Parapijos vardu. Toliau taria sveikinimo žodžius ALOST pirm. J. Čikštas, L. Centro pirm. J. Mičiudai ir Nemuno pirm. Pr. Dulkė.

Scenoje SLA mažųjų ansamblis Akordeono muzikos lydimi

SUKAKTUVINIO LIEPOS MĖNESIO 1968 m.

S. L. A. patalpose Av. San Martin 3175, Lanus.

Liepos 27, 21 val. — Metinės šventės viso mėnesio programą uždarant Metinė Vakarienė patarnaujama cukrainės. Programoje dalyvauja solistė Z. Valadkaitė; akompanuoja muz. I. Andrijauskas Grieš Flamingo Orkestras. Bilietus reikia būtinai įsigyti iš anksto.

PUIKIAI PAPIETAUTA

Ir savo šeimoje, arba pats vienas restorane, žmogus gerai papietauja, suranto jautienos kepsnį ar vištos šlaunį, ir vyno puobonkį ištraukia, tačiau tas pats kepsnys ar vištienos gabalas daug skanesnis atrodo, ir vinas daug geresnis, kada pietaujama draugėje, besisnekučiuojant su bičiuliais, seniau sutiktais draugais, ar buvusiais kaimynais iš gimtojo valščiaus.

Taip ir 2-jo skyriaus birželio 30 d. surengtuose pietuose taip gerą, ypatingą skonį turėjo ir dešrelės, vištiena ir kopūstų kvapas priminė mūsų gimtame sodžiuje raugintus. Ir vyno stiklas taip pritiko prie tų patiekalų ir šeimyniško pašnekėsio. Gerai, kad ir oficialių kalbų nebuvo. Tik minėto skyriaus pirmininkas Juozas Stalioraitis trumpai pakalbėjo, gražiu žodžiu pasveikino susirinkusius varduvininkus. O jie pamylėjo atvykstančius salėn svečius, pasiūlydami stipresnio ir brangesnio gėrimo po stikleli ar ir daugiau, jeigu kieno širdis pageidavo. Tie vaišingi varduvininkai buvo šie: Jonai - Bakaitis, Ieznas ir Misiūnas, ir Povilai - Daratėnas ir Lekerauskas.

pašoko sukutinį, kepurinę ir kitus šokius. Savo mok. Ir. Simanauškiene vadovaujami pasiekė pažymėtinos disciplinos ir miklum. o. Ansamblio dalyvė M. Kalašnikovaitė paskambino pianinu keletą melodinių dalykelių.

Seka visuomenės veikėjų sveikinimai: Z. Juknevičius, St. Babronis, Albertas Griška, spaudos atstovai ir kt.

Vėl uždangai pakilus pasirodo Rambyno šokėjai su Kubilu, Ragučiais, Sustu ir Jonkeliu. Jų ir Atžalyno vardu linki Susivienijimui tolimesnio sėkmingo darbo mok. Z. Vanagaitė, o birutiečių vardu — Janina Macaitytė.

Scenoje vėl vaikučiai. Ramiai stovi savo vietose ir laukia ženklo. Choro vadovė Ir. Stankevičienei mostelėjus, visi darniai ir drausmingai užtraukia Močiute mano, Vasario 16-oji, Kai aš buvau mažutėlis, Lietuva brangi ir Edelweiss. Šią dainelę lietuviškai išvertė L. Stankevičius. Dainų protarpiais, kad mažieji kiek atsipūstų, buvo deklamacijos.

Abi ansamblio vadovės buvo apdovanotos gėlėmis. Programai vadovavo H. Leyanavičius.

Pasižiūrėjus tokios gražios, ilgokos programos, publika su geru apetitu vaišinosi. Jaunimo potos greitai pradėjo sukintis salės viduryje, o vėliau ir senimas atsiminė jaunystę. R. K.

S. L. A. patalpose Av. San Martin 3175, Lanus.

Liepos 27, 21 val. — Metinės šventės viso mėnesio programą uždarant Metinė Vakarienė patarnaujama cukrainės. Programoje dalyvauja solistė Z. Valadkaitė; akompanuoja muz. I. Andrijauskas Grieš Flamingo Orkestras. Bilietus reikia būtinai įsigyti iš anksto.

A. Ramanauskaitė, A. Kuciškaitė, G. Baršauskas ir 7 skyrius padovanojo vertingų dalykų loterijai. Laimingųjų bilietų savininkais pasirodė esą O. Rudėnienė, Laukaitis ir K. Deveinis.

Ne perbrangiai užsimokėję visi sočiai papietavo, maloniai praleido porą valandų, labai patenkinti skirstėsi, o rengėjams atliko tūkstančių apie ketverta dešėkų. Tai didelis nuopelnas šeiminkų, kurios sugeba taip pagaminti, kad būtų ir gardu, sotu, gausu ir ekonomiška. Bravo joms!

Dzūkų Dzidas.

LABAI KATALIKIŠKAI

Kazimieras ir Antonia Šimonytė Verbickai nusipirko naują automobilį Chevrolet 69. Iš pardavėjo, prieš vykdam į namus, atvažiavo į Liet. Parapiją ir čia, prieš Aušros Vartų bažnyčios duris, klebonas kun. J. Petrakis jį palaimino atitinkama malda ir pašlakstė švęstuoju vandeniu. Šalia savininkų dar dalyvavo tėv. A. Steigvila, O Kairelienė ir J. Mikalčius.

Kazimieras gimęs čia, tėveliai atvykę iš Valkininkų vl. Trakų aps., o žmona iš Pagirio val. Ukmergės aps.

IŠEIVIŲ DIENA

Tradicinis Išeivių Dienos minėjimas ir Onų pagerbimas įvyko liepos 21 d. Publika buvo apypilnė salė. Apie Darių ir Girėną kalbėjo, juos asmeniškai pažinęs, Juozas Šiušis. Priminė jų nepaprastą reikšmės žygį per Atlantą, tragišką mirtį prie Lietuvos vartų ir ragino jų pavyzdžiu aukotis tėvynės garbei.

Mok. El. Ryselienė įdomiai kalbėjo apie Išeivių dienos prasmę. E. Rudytė perskaitė J. Šiušio sukurto eilėraštyje apie Darių ir Girėną. Programai vadovavo si M. Čekaitė taip pat perskaitė progai pritaikintą pėziją.

L. Centro pirm. J. Mičiudai prisiminė lietuvių imigranto pirmąją sunkią padėtį Argentinoje. Tačiau nežiūrįnt jų sunkaus gyvenimo, menkų išteklių, jie dėjos vienybėn, kūrė organizacijas, atliko didelį kultūrinį darbą. Baigdamas, pasveikino visus draugijos narses Onas, palinkėdamas joms ko ilgiausius metus darbuotis L. Centro pažangai ir dalyvauti šiuose pagerbimuose.

Minėjimo dalyviai buvo pavaišinti arbatėle ir užkandžiais. Greitai bėgo laikas besivaišinant ir dalinant prisiminimais apie praleistus šviesesnius ir tamsesnius momentus.

Šventės proga Ona Ryselienė, prisidėdama prie numatytų darbų vykdymo, paaukojo L. Centru virš 5.000 pežų.

ALOST POSĖDIS 12.VII.68

Didesnė posėdžio dalis buvo paskirta Senelių Namų reikalams. L. Ryselis praneša, kad birželio 23 d. įvykusiame S. Namų gausniau susirinkime buvo išrinkta nauja valdyba šios sudėties: pirm. — Leonas Ryselis, I vicepirm. — V. Grigaitis, II vp. — Julius Ascila, I sekr. — Eugenija Rudytė, II sekr. — Genė Macaitienė, išd. — Juozas Šiušis, jo pav. — M. Morkūnas. Revizijos komisija: Juozas Kanapinskas, Leonora Ivanauskienė ir kitas astovas bus paskirtas nuo liet. parapijos. Senelių Namų rėmėjų verbavimui ir mokesčiui rinkti Adroge apylinkėj paskirta V. Gražulevičienė, Avellanedo — N. Bagdonienė, N. Pompeya — G. Macaitienė, Morkūnas — M. Morkūnas. L. Ryselis taip pat praneša, kad šiuo metu yra 71 narys, kurių jauniausia yra inž. J. Gaidimauskas dukrelė Analija — tik trijų mėnesių amžiaus.

Kiek pakeičiama buvusio posėdžio nutarimas dėl bendro ALOS Tarybos parengimo S. Namų naudai. Pranešama, kad ji ruos vien savo jėgomis L. Centras rugpiūčio mėn. 11 d.

Pavedama ALOST vykdomejai valdybai skubiai parašyti laiškus į Š. Ameriką dėl atvyksiančių liet. menininkų į Argentiną. Gavus tikresnes žinias apie atvykimo datą ir repertuarą, bus sudaryta speciali komisija.

Sekantis posėdis bus savaitę anksčiau — rugpiūčio 2 d. 20 val. Susivienijimo patalpose, kadangi rugpiūčio 9 d. skaitlingesnė SLA delegacija vyks į Kordobą — 6-jo skyriaus šventėn.

L. K. MOTERŲ

JUBILIEJINĖ ŠVENTĖ

Prieš 60 metų Kaune įvykusiame kongrese tapo suorganizuota Lietuvių Katalikių Moterų draugija. Apie tai plačiai rašyta "Laiko" 427 nry.

Liepos 14 d. Birutietės, paminiėjimui šio jubiliejaus, suruošė gražią šventę. 16 val. buvo atlaikytos pamaldos Aušros Vartų bažnyčioje, sekė rimties susikaupimas prie lietuviško kryžiaus ir po to programa salėje.

Minėjimą pradėjo įžangos žodžiu Birutiečių pirmininkė Anasztazija Bagdonienė, pavesdama tolimesnį programos vadovavimą Genė Macaitienei.

Kalbėjo eilė vyrų ir moterų. Pagrindinę paskaitą turėjo V. M. Survilienė. Tema "Moters vaidmuo šeimoje, tautoje ir bažnyčioje". O. Kairelienė plačiau kalbėjo apie teisingą moters padėtį senovinėje Lietuvoje, caro laikais, nepriklausomybės metais ir dabartinio režimo sąlygose. Lietuvė moteris visados rasdavo išminties ir pasiryžimo kovoti, kada įstatymai siaurindavo jos teises, drausdavo mokyti lietuviško rašto ar tikybinio auklėjimo.

Mok. Z. Vanagaitė, O. Savickaitė ir H. Levanavičius suvaidino "Partizano mirtį". Ir pats tekstas vedė į liūdnes, tragiškus netolimos praeities įvykius, ir įtikinanti aktorių vaidyba sujaudino visus. Dažna žiūrovė nosinaite šluostė ašarą, o ir ne vienas žiūrovas slapčia ją braukė.

E. Šimkūnienės ir U. Blumbergienės dueto dainelės su dideliu dėmesiu ir malonumu buvo išklausytos. Kad dažniau jos pasirodytų!

Buvo gražiai padeklamuota. Puikus orkestras linksmino publiką vaišinantis ir šokant. Daugelis mėgino laimę loterijoje, kur buvo gražių ir vertingų premijų.

TEISINIAI PATARIMAI

Drė. Elena Deveikis Pipiras de Mora

Šeimų reikalai, alimentai, nuomos, paveldėjimai, vekseliai, skolos, sutartys ir t. t. Lavalle 1474 — 2 aukš., įst. C Tel. 40-6365/8920 Susitarti dėl valandos.

LAI DOTUVIŲ ISTAIGA

CASA "GARCIA"

Siūlo savo patarnavimus pašarvojimui koplytelėje, patarnavimai automobiliais. Laidotuviams ir ambulancijos pervešti ligonius bei mašinos vestuvėms.

Humayta 1401 — T. E. 208-6331/3279/9808 — V. Alsina

FERRETERIA — BAZAR — ELECTRICIDAD

KAZLAUSKAS Hnos.

Medžiagos statybai ir elektros įrengimams Namų apyvokos dalykai

Valentin Alsina 1599

T. E. 208-4067

FABRICA DE SILLAS Y TAPICERIA

CARPINTERIA EN GENERAL

Savininkas

Jonas Janušis

INTENDENTE CROVARA 454

T. E. 68-7208

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuviams — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070

T. E. 243 - 5654

Temperley F.C.N.G.R.

Sucursal BALCARCE 510 Lomas de Zamora

"KAI UŽAUGUSIU – DUOSIU VALGYTI VISIEMS"

Toks pasiryžimas gimė mažos Onytės prabundanciam prote. Įstrigo jos atmintin tos liūdnošios dienos, kada apetitą turėdavo, bet kuo jį pasotinti, nevisados būdavo. Kasdieną matydavo alksančius, prašančius kėsnelio duonos. Tai buvo Lietuvos kūrimosi pirmieji metai. O gimtasis Rusonių sodžius prie vieškelio Žiežmariai - Trakai. Pražygiuodavo juo ir besikuriančios Lietuvos kariuomenės daliniai, ir kiti būriai, grupelės, kurios dar bastėsi Lietuvos žemėje, ieškodamos kuo numalšinti alkį ir kuriuo keliu traukti į paliktus namus. Ir reta diena būdavo, kad neužeitų j Andriaus ir Marijos Drulytės Grigaliūnų, Onytės tėvelių, namus įvairiais rūbais, uniformomis, įvairiom kalbom kalbantieji, vieni ginkluoti, kiti ne. Visų jų svarbiausias tikslas — pasotinti alkį.

TĖVIŠKĖ STATOSI

Giedrėjo laikai. Onytė augo tarp dviejų brolių — Jono ir Mykolo, ir dviejų sesučių — Magdalenos ir Cecilijos. Mamytė mirė jai dar mažai esant. Tačiau dar spėjo iš jos įgyti gilų religingumą ir pirmąją virimo praktiką. Ir nuo mažens pamėgo virtuvę. Joje fizinis darbas ir pragyvenimo šaltinis. O dvasiniam maistui — rimta, ypač religinio turinio, knyga, žurnalas, laikraštis. Mėgsta poeziją. Mintinai traukia ilgiausias dainas dar Lietuvoj išmoktas ir padeklamuoja eilėraščius taip pat iš anų dienų. Entuziastė dainininkė. Augo, statėsi Rusonių sodžius, užaugo ir Onutė. Buvo visų gerbiama, jautėsi laiminga, nieko netrūko. Tačiau norėjo pasaulio pamatyti. Vyresnioji sesutė Domicelė Cecilija jau buvo įsikūrusi JAV-se. Atsiuntė jai 200 dolerių. Tada Onutė laikinai atsiveikina su namiškiais ir kaimynais ir vyksta naujų horizontų pasižvalgyti. Į Š. Ameriką būtų reikėję laukti kvotos. Pasuka ilgesnėn kelionėn — į Pietus. Argentinoje darbą lengvai randa. Padirbėjusi kiek, susitauptusi kelionei ir glėbiui dovanų, 1938 m. grįžta į gimtąjį Žiežmarių valsčių. Manė pasilikti.

— Jeigu nori pauostyti parako dūmų ir išgirsti patrankų griausmo — pasilikti. Debesys renkasi Europos padangėje. — Taip jau perspėjo jos pusbrolis generolas Vincas Grigaliūnas Glovackis.

SVEČIUOJASI

• Klemensas Musteikis iš Brazilijos, San Paulo, atvyko atostogoms į Bs. As. Apsistojo El. ir V. Deveikių šeimoje. Klemensas dirba Pirelli fabrike techniku.

• Prov. V. Malėla svečiuojasi Čikagoje pas sūnų Romą ir marčią.

• Rasos Kairelytės gana ilgas straipsnis "Apie P. Amerikos Jaunimą" buvo patalpintas "Draugo" dienrašty š. m. 85 nr.

Dr. ANTANAS SAIKAUSKAS

Gydytojas

Priima šeštadieniais 14-17 val.
Susitarti Tel. 923-7509

Condor 1519 — Nueva Pompeya — Cap. Federal

Paviešėjusi iki tų metų rudens, Onutė vėl pasiėškojo laivo, plaukiančio į pažįstamą Buenos Aires uostą. Ir su dėkingumu atsimindavo pusbrolio žodžius, skaitydama laikraštį ar klausydama radijo pranešimų apie ugnį ir kraują, kurie užtvindė Europą ir mūsų gimtinę.

Vėl prie savo mėgstamo darbo, pildydama savo mažų dienų troškimą — "duoti valgyti visiems". Ir darbovietėj, ir savo sodyboje Temperley, kurią įsigijo prieš dvidešimt metų, ir kur netrūksta svečių, kada Onutė ten nuvyksta.

Šio nrio. Garbės Leidėja
ONA GRIGALIŪNAITĖ

Turimą laisvą dieną savaitėje visados ten praleidžia. Jos rankomis sodintos pušys malonų pavėsi teikia karštą vasaros dieną, o vaismedžiai — apelsinai, obelys, slyvos, lazdynai ir kitokie, atneša tiek derliaus, kad jį tik mažą dalį sunaudoja, o kitą kaimynams ir pažįstamiems atiduoda. "Visiems duosiu valgyti". 1947 m. nuvyko į JAV-es aplankyti savo seserį. Pasilikti nepanorėjo. Jau pripratusi Argentinoje.

Onutės ranka visados buvo dosni ir katalikiškai draugijai, parapijai ir spaudai. Darbu, banknotais, iškepamu tortu visados ji pribūna pagalbon. Galvoja, kokią paskirtį duoti gražiai sutvarkytai savo sodybai. Ketvirtis ha. labai gražioje vietoje. Puikus sodas, parkas ir namas. Projektų turi įvairių. Jų galutinis turės patenkinti jos aspiracijas kaip lietuvės ir katalikės. Tokia ji gimė, tokia nori ir mirti ir nori, kad tokiai idėjai ir jos darbo santaupos tarnautų.

PADEKA

Ir savo vardu, ir manydama atspėjanti kitų dalyvavusių mintį, dėkoju Arg. L. Bendruomenės C. Valdžiai, suruošusiai aukštąjį mokslą baigusiems pagerbimo — susipažinimo vaises, tuo davusiai mums progos arčiau susipažinti savo tarpe, su kitais tautiečiais ir maloniai praleisti vakarą.

Drė. Alicia Brazaitytė de Mottola.

TAUTINIS RELIGINIS PAMINKLAS

Paminėjimui šių 1968, Lietuvos Laisvės Kovos, metų Liet. Parapijos sodely statomas paminklas, kuriame bus pabrėžiamos religinės ir tautinės idėjos. Jo forma bus panaši į Laisvės paminklą ant Nežinomo Kareivio kapo Kauno Karo muziejaus sodely, kurį okupantai išgriovė. Paminklo viduje paliekamoj nišoje bus pastatyta Lurdo Šv. Marijos statula. Atitinkamais įrašais ir tautiniais simboliais bus įamžinti šie jubiliejiniai mūsų tautos metai.

Liepos 9, Susivienijimo L. Arg. pamaldų metu mūsų bažnyčioje, buvo surinkta 6.000 pežų daliai statybos išlaidų padengti. L. Parap. Gyvojo Rožančiaus brolija paaukojo 10 tūkstančių, R. Kazeliūnienė 1000 kita aukotoja taip pat 1000 ir Stasys Povilonis, paskaitęs "Laike" apie šį paminklą, prisidėjo su 500. Konstantinas Mikelaity padovanojo akmenų paminklo išorei padengti.

Tėvai Marijonai reiškia nuoširdžią padėką visiems aukotojams.

Stambesnė suma bus reikalinga statulos įgijimui. Būtų malonu, kad atsirastų jos fundatoriai.

• Emilija ir Petras Čepulėnai liepos 14 d., savo artimųjų tarpe, atšventė vedybinio gyvenimo 24 metų sukaktį — įžangą į sidabrinį jubiliejų.

ČIA ATŽALYNAS

• Birželio 29 visi atžalyniečiai po repetacijų nuėjo aplankyti savo draugę Edith W. Račkauskaitę, kurios automobilio sužeista kojytė jau baigia sveikti. Kad nebūtų jai taip karčios laukimo valandos, kol galės sugrįžti į mokyklą ir į Atžalyną, nunešė jai saldinių dėžutę.

• Onytė Romeikaitė liepos 19 šventė savo vardadienį ir šventėn pakvietė Atžalyną, kuris jai padovanojo auksinį žiedelį. Visi linksmai pašoko ir padainavo. • Zuzana Alicia Luniūtė, O. Vanagienės anūkė, liepos 13, artimųjų ratelyje, atšventė penkiolikąjį pavasarį. Prieš tai jį sakė savo tetai mok. Z. Vanagitei. "Teta, aš tave labai myliu, bet tortą tegul kepa mano senelė. Nesupyki!"

O VIRĖJOS?

Pereitam nry. plačiau kalbėta apie Atžalyną, daug pavardžių paminėta, ilgiau sustota prie stovyklų Villa Elisa vasarvietėj.

—O kas mus maitino? Kas išvirdavo taip skaniai lyg būtų mūsų mamytės? — paklausė Alicija peržiūrėjusi fotografijas ir perskaičiusi eilutes kaip sugebėdama. Taip ir pasimiršo straipsnio rašytojams ir papildytojams trijų virėjų vardai, kurios ir savo anūkam, ir visiems atžalyniečiams, ir atvykstantiems svečiams pateikdavo ir kavutę su pienu ar be, ir pietus, pavarčius ir vakariene. Jei kas norėdavo, tai ir "matę". Gardžiai ir sveikai viskas būdavo paruošta. Taip, tai jų nuopelnai.

—Kieno?
—Gi virėjų.
—Bet kurių?
—Oh, vėl beveik pasimiršo vardai. Tai buvo: T. Gurskienė, J. Kariniauskienė ir O. Vanagienė.

ATŽALYNAS DĖKOJA Liudui Rudėnui, kad jis randa laiko ir meistriškai palydi akordeono muzika mūsų šokių pasirodymuose!

LAIKAS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Plo Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 900.— administracijoje; \$ 1.000.— namuose. Kitur — metams 3 dol. Oro paštas met. 6 dol.

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS METAI

XX Metai — Nr. 429

1968 m. liepos mėn 25 d.

AKADEMIKŲ PAGERBIMO VAIŠĖS

(tęsinys iš pereinio nrio.)

Programoje pasirodė seniau mūsų scenoje matyti asmenys, kurie publikos buvo labai šiltai sutikti. Dr. Albertas Dominas, pats skambindamas pianinu, padainavo "Oi, kas sodai" ir "Kur bakažė samanota". Beveik visi yra girdėję jo skambų, sidabrinį balsą, jo skambinamas pianinu melodijas, kada jis buvo pradžios mokyklos ar gimnazijos moksleiviu. Dabar, jau tapęs gydytoju, mieliai sutiko padainuoti. Už tai jam gausiai plota. Kitas iš tą dieną pagerbtųjų gydytojų, ir šioje salėje anksytesniais metais dalyvaudavęs muzikinėje programoj — dr. A. Baronas pagrįjo akordeonu keletą dalykėlių. Ir jo pasirodymas publikos buvo sutiktas labai nuoširdžiai Originalus programos punktas — Roberto Pocius solo gitara. Po numatytų dalykų, publika dar privertė skambinti porą "bisui". Akordeonistų H. Povilausko ir Arturo Kaminsko muzika buvo maloni ir paklausyti, ir visą jaunimą išjudino šokiams.

Šiems jaunuoliams yra labai dėkinga Arg. L. B-nės krašto valdyba už jų bendradarbiavimą programoje!

Visuomenės veikėjai tardami sveikinimo žodžius naujiems akademikams pabrėždavo mintį, kad išėję į profesinį kelią, neužmirš-

tų ir nenutolti nuo lietuviškos bendruomenės kelio, kad savo jauna energija ir žiniomis talkininkautų mūsų organizacijų darbui. Ir naujieji mūsų profesionalai pasižadėjo visados talkininkauti. Taip išsireiškė dr. A. Saikuskas, inž. V. Janulionis, dr. A. Baronas, dr. A. Dominas. Dr. M. Gubinas pasidalino įspūdžiais iš savo profesinio darbo Meksikoje, o dr. Saikuskas daugiau papasakojo apie indėnus ir sniegą Andų kalnų papėdėse.

Dalyvavusiems pagerbime profesionalams buvo prisegti tautinių juostelių žymenys ir įteikti meniškai atspausdinti adresai — sveikinimai. Tik šie gerokai pavėlinti. Bus pasitaisyta sekančias metais!

Vaišes ruošė, į stalus nešė ir kitokią pagalbą teikė: M. Viečienė, Agn. Šidlauskienė, O. Vanagienė, J. Kariniauskienė, Kar. Krutienė, Pr. Gailiūnienė, G. Macaitienė, O. Kairelienė, Z. Vanagaitė, J. Macaitytė, B. Kautunkaitė, R. Kairelytė sesutės Masiulionytės ir sesutės Luniūtės. O kur reikėjo fizinės jėgos, tai buvo J. Kanapinskas, Kl. Viečias, A. Preikšas ir Ad. Bareikis. Toms ir jiems labai nuoširdžiai dėkoja.

B-nės Valdyba.

SUKURIA ŠEIMOS ŽIDINĮ

Silvija Diana Kanapinskaitė Miranda susituokia su Nestor Ubaldo Ranero, kurių santuoka bus palaiminta Ntra. Sra. de Buenos Aires bazilikoje liepos 27 d.

SUZIEDUOTUVĖS

Liepos 20 "Laiko" sapustuvės linotipininkas Petras A. Blumėrgas sumainė aukso žiedus su Zuzana Katinaite. Vaišės įvyko sužadėtuotinės tėvelių, Napoleono ir Sofijos Gudaitės Katinų, erdviose namuose, av. Juan B. Justo 2993, Bs. As. Jose dalyvavo apie 30 artimųjų ir draugų. Zuzana yra sekretorė stambioje vaikų rūbų siuvykloje. Sužadėtiniai abypusį "taip" prieš altorių ištars po keletos mėnesių, kada Petras baigs statomą namą Lanus, prie Quintana g-vės.

MALONI NAUJIENA!

Radijo Municipal vadovybė pakvietė Kviriną Runimą, gitarą gamintoją ir visuomenės veikėją, savaitinėms konferencijoms apie muzikos instrumentus. Liepos 23 d. pasirašė sutartį trims mėnesiams. Bus sekmadieniais, pradedant rugpjūčio 4 d., 16,25 val., prieš transliaciją iš Colon Teatro.

Sveikiname p. Runimą ir daug sėkmės!

• Valstybinio Meno Komisija išleido vieną ilgo grojimo plokštelę, kurią įgrojo žymus gitaristas su K. Runimo padaryta gitara. Ant plokštelės pažymėta "Luthier Kvirinas Runimas".

SVEIKSTANČIUS:

• Inž. Joną Čekanauską po kojos kelio operacijos ir Muz. Vaclova Rymavičių po pūsles antrosios operacijos aplankė kleb. kun. J. Petratis su Pijumi Gudelevičium. Sveikstantiems, kurie jau žymiai geriau jaučiasi, lankytojai palinkėjo greito sustiprėjimo ir juos pakvietė į "Laiko" jubiliejinę šventę.

KLĖBONO DIENOS PAMINĖJIMAS

Visų klebonų patronas yra Šv. Jonas Vieney iš Arso, kuris minimas rugpjūčio 10 d. Ta proga visos parapijos mini ir klebono dieną. Aušros Vartų parapijoje jį bus minima rugpjūčio 11 d. sekančia tvarka:

16 val. Šventoji Valanda už mūsų lietuvių parapiją.

17 val. Mėnesinis Gyvojo Rožančiaus susirinkimas.

18 val. Šv. Mišios už kleboną ir visą parapiją, užprašytos Gyvojo Rožančiaus Brolijos.

19 val. Lietuvių Salės patalpose vaišės — agapė, kurios metu visos parapijos draugijos pasveikins kleboną ir pasivaikšins.

Klebono dienos paminėjimą organizuoja Lietuvių Parapijos Komitetas kartu su Gyvojo Rožančiaus draugija, bei vietinių katalikų pagalba.

• Drašutis Šaltis ieško savo dėdės Anupro Šalčio ir jo žmonos Justinos Gernelytės, gyvenusių Bs. As. mieste. Ką nors apie juos žinantieji ar atsimenantieji, prašomi pranešti šio laikraščio redakcijai.